

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ
DNR-1.720.132.2017.DP

Warszawa, 31 października 2018 r.

DECYZJA nr DNR-1/76/2018

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzy z kapturem ROSAN-TEX, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę Grzegorza Sochackiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ZAKŁAD KRAWIECKI „ROSAN-TEX” Grzegorz Sochacki w Rosanowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;

- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. bluzy z kapturem ROSAN-TEX, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Grzegorza Sochackiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ZAKŁAD KRAWIECKI „ROSAN-TEX” Grzegorz Sochacki w Rosanowie karę pieniężną w wysokości 2000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 15 listopada 2017 r. Warmińsko – Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Warmińsko-Mazurski WIIH”) przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi produktu określonego jako „bluza ROCK”, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Grzegorza Sochackiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Krawiecki „ROSAN-TEX” w Rosanowie.

Bluza zakwestionowana przez inspektorów reprezentujących Warmińsko-Mazurskiego WIIH występuje w rozmiarach 134 cm, przeznaczonych dla małych dzieci w rozumieniu pkt 2.1 PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej - Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja* (dalej jako: „norma”), zgodnie z którymi za małe dziecko uważa się dziecko w wieku od urodzenia do 7 roku życia (co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie) oraz w rozmiarach 140-154 cm, przeznaczonych dla starszych dzieci i młodzieży w rozumieniu pkt 2.2 normy, zgodnie którym za starsze dziecko i młodzież uważa się osobę w wieku od 7 lat do 14 roku życia (co uwzględnia wszystkich chłopców o wzroście od 134 cm do 182 cm i dziewczęta od 134 cm do 176 cm). Produkt to bluza chłopięca z kapturem w kolorze granatowym lub khaki, wykonana z dresowej dzianiny. Z przodu bluza ROCK rozpinana jest na zamek błyskawiczny; z tyłu ubioru naszyta jest aplikacja z cekinami z napisem ROCK. Na rękawach naszyte zostały tasiemki z napisem FASHION. Na kieszeni, znajdującej się z przodu bluzy ROCK, naszyto dwie dekoracyjne tasiemki, których końce przymocowane zostały do ubioru. Na etykiecie dołączonej do bluzy zamieszczono m. in. następujące informacje: „*ROSAN – TEX, (...), bluzka, 3% elastan, 27% poliester, 70% bawełna, jakość pierwsza, rok produkcji 2017, (...)*” oraz informację o rozmiarze produktu. Na wszywce znajdującej się wewnątrz bluzy ROCK wskazano natomiast na sposób konserwacji produktu (w formie symboli graficznych) oraz umieszczono dane dotyczące rozmiaru bluzy i napis „ROSAN – TEX”.

W toku kontroli przedsiębiorcy (...), inspektorzy reprezentujący Warmińsko – Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym bluzę ROCK w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posilując się postanowieniami normy.

Przeprowadzone badania organoleptyczne produktów wykazały:

1) występowanie w kapturach bluz ROCK sznurków ściągających, nieprzymocowanych do ubioru, które ponadto posiadały swobodne końce, co jest niezgodne z:

- pkt 3.2.1 normy (w przypadku bluz przeznaczonych dla małych dzieci w rozumieniu pkt 2. 1 normy), zgodnie z którym ubrania przeznaczone dla małych dzieci nie powinny być projektowane, produkowane ani dostarczane ze sznurkami ściągającymi, sznurkami funkcyjnymi lub dekoracyjnymi przy kapturze i na elementach osłaniających szyję;

- pkt 3.3.1 normy (w przypadku bluz przeznaczonych dla starszych dzieci i młodzieży w rozumieniu pkt 2.2 normy), zgodnie z którymi sznurki ściągające nie powinny mieć swobodnych końców;

2) występowanie pętli dekoracyjnej odstającej od powierzchni ubioru o obwodzie 18 cm, co jest niezgodne z pkt 3.1.4 normy, stosownie do którego pętle stałe nie powinny mieć obwodu większego niż 7,5 cm.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 2 z 30 października 2017 r. - k. 15-16 akt kontroli Warmińsko-Mazurskiego WIIH.

W związku z ustaleniami inspektorów Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149, 650, 1544 i 1629), (dalej jako „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 14 grudnia 2017 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Grzegorza Sochackiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ZAKŁAD KRAWIECKI „ROSAN-TEX” Grzegorz Sochacki w Rosanowie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzy ROCK.

Następnie, postanowieniem z 18 grudnia 2017 r., wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez bluzy ROCK. Jednocześnie Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przedstawienie listy dystrybutorów bluzy ROCK ze wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich oraz uwzględniającej jednostkową cenę sprzedaży produktów, a także przekazanie informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania

decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez bluzę ROCK, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazać, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 14 grudnia 2017 r. - k. 9-10 akt postępowania Prezesa UOKiK; postanowienie Prezesa UOKiK z 18 grudnia 2017 r. - k. 11-16 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 stycznia 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że jest producentem bluz ROCK, które zostały wycofane z obrotu, a ich dystrybutorzy telefonicznie poinformowani o zagrożeniu stwarzanym przez produkty. Jednocześnie strona postępowania przekazała protokół zniszczenia bluz i protokół ważenia powstałych odpadów, zdjęcia zniszczonych bluz, fakturę VAT za usługę utylizacji 19 bluz i faktury korygujące dotyczące zwrotu bluz przez dystrybutorów.

Dowód: pismo strony postępowania z 19 stycznia 2018 r. wraz z załącznikami – 17-25 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 28 lutego 2018 r. Prezes UOKiK wskazał, że niepoświadczone za zgodność z oryginałem kserokopie dokumentów przekazane wraz z pismem z 19 stycznia 2018 r., zgodnie z art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie mogą stanowić dowodu w postępowaniu administracyjnym i poprosił o ponowne przekazanie tych dokumentów w odpowiedniej formie, a także o przekazanie pełnej listy dystrybutorów bluz i odebranie produktów od wszystkich ich odbiorców. Ponadto, organ nadzoru zwrócił się ponownie do strony postępowania o przekazanie informacji wskazanych w postanowieniu z 18 grudnia 2017 r.

Dowód: Pismo Prezesa UOKiK z 28 lutego 2018 r. - k. 27-28 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 18 grudnia 2017 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Podlaski WIIH”) przekazał Prezesowi UOKiK protokół wraz z aktami kontroli przeprowadzonej w sklepie w Kolnie, należącym do przedsiębiorcy Marleny Siwik, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą ODZIEŻ Marlena Siwik w Kolnie, dotyczący

produktów określonych jako „bluzki ROSAN-TEX”, wprowadzonych na rynek przez stronę postępowania.

Zakwestionowane przez inspektorów reprezentujących Podlaskiego WIIH bluzki występują w kolorze szarozielonym z czerwono-biało-granatowymi ściągaczami, posiadają długie rękawy i kaptur. Produkty są oferowane w rozmiarze 134 cm, w związku z czym przeznaczone są dla małych dzieci w rozumieniu punktu 2.1 normy. W dolnej części kaptura znajdują się niezabezpieczone przed strzępieniem sznurki ściągające o długości 30 cm, których dwa końce zwisają swobodnie. Do każdego egzemplarza produktu została dołączona etykieta zawierająca m.in. dane przedsiębiorcy odpowiedzialnego za wprowadzenie bluzek na rynek o treści: „(...)”.

Inspektorzy reprezentujący Podlaskiego WIIH poddali bluzki ROSAN-TEX ocenie bezpieczeństwa oraz badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, z uwzględnieniem wymagań normy.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż kwestionowane bluzki ROSAN-TEX mogą stwarzać zagrożenie dla małych dzieci z uwagi na zastosowanie sznurka ściągającego w kapturze. Tymczasem, zgodnie z wymaganiami pkt 3.2.1. normy, ubrania przeznaczone dla małych dzieci nie powinny być projektowane, produkowane ani dostarczane ze sznurkami ściągającymi, sznurami funkcyjnymi w obszarze głowy, szyi i górnej powierzchni klatki piersiowej.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 2 z 10 listopada 2017 r. - k. 31-32 akt kontroli Podlaskiego WIIH.

W związku z ustaleniami inspektorów Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, pismem z 31 stycznia 2018 r. Prezes UOKiK powiadomił stronę postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzki ROSAN-TEX.

Następnie, postanowieniem z 7 lutego 2018 r., wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt. Jednocześnie Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przedstawienie listy dystrybutorów ubrań ze

wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich oraz uwzględniającej jednostkową cenę sprzedaży produktów, a także przekazanie informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez produkt, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 31 stycznia 2018 r. - k. 36-37 akt postępowania Prezesa UOKiK; postanowienie Prezesa UOKiK z 7 lutego 2018 r. - k. 38-16 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 lutego 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że podjęła działania, aby zakwestionowane produkty zostały wycofane z rynku. Jednocześnie strona postępowania przekazała wzór pisma wysłanego do dystrybutorów oraz kserokopie potwierdzeń nadania do nich tego pisma.

Dowód: pismo strony postępowania z 19 lutego 2018 r. wraz z załącznikami - k. 43-45 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 12 marca 2018 r. Prezes UOKiK ponownie zwrócił się do strony postępowania o ustosunkowanie się do żądań zawartych w postanowieniu z 7 lutego 2018 r. oraz przypomniał o konieczności przekazania oświadczeń kontrahentów o nieposiadaniu bluzek w ofercie handlowej lub faktur korygujących potwierdzających ich zwrot, a także poprosił o wskazanie, jakie działania strona postępowania zamierza podjąć wobec wycofanych produktów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 12 marca 2018 r. - k. 46-47 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 grudnia 2017 r. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Świętokrzyski WIIH) przekazał Prezesowi UOKiK protokół wraz z aktami kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy (...), dotyczący produktu określonego jako „bluza dziewczęca z kapturem ROSAN-TEX”, wprowadzonego na rynek przez stronę postępowania.

Produkt zakwestionowany przez inspektorów reprezentujących Świętokrzyskiego WIIH to bluza z kapturem i długimi rękawami w kolorze szarym. Z przodu znajduje się zamek błyskawiczny i dwie naszyte kieszenie z ozdobną taśmą z napisem „FASHION” na jednej z nich. Rękawy oraz dół bluzy zakończone są ściągaczami w kolorach granatowym, białym i czerwonym, a dodatkowo na rękawach naszyte są taśmy ozdobne z napisem „FASHION”. Kaptur jest wykończony tunelem, z wpuszczonymi dwoma sznurkami ściągającymi wykonanymi z tekstylnego materiału o wolnych końcach nie zabezpieczonych przed strzępieniem i nie przymocowanych do tunelu kaptura. Jeden ze sznurków jest w kolorze czerwonym, drugi w kolorze czarnym z białym napisem „FASHION”. Na tyle bluzy znajduje się ozdobna aplikacja w postaci napisu „ROCK”.

Bezpośrednio do bluzy dziewczęcej z kapturem ROSAN-TEX przymocowano wszywkę, na której znajduje się napis „ROSAN-TEX”, oznaczenie rozmiaru oraz instrukcja konserwacji w formie piktogramów.

Do produktu dołączono również kartonową etykietę, na której umieszczono m.in. następujące dane:

- „*ROSAN-TEX* ”,
- „(...)”
- skład surowcowy.

Bluza oferowana jest w rozmiarach 146 cm i 158 cm, a zatem jest przeznaczona dla dzieci starszych i młodzieży w rozumieniu punktu 2.2 normy.

W trakcie kontroli inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego WIIH poddali bluzę dziewczęcą z kapturem ROSAN-TEX ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, z uwzględnieniem wymagań normy.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż przedmiotowa bluza może stwarzać zagrożenie dla użytkowników (dzieci starszych i młodzieży) ze względu na zastosowanie w tunelu kaptura sznurków ściągających posiadających swobodne końce, wbrew wymaganiom zawartym w punkcie 3.3.1 normy, zgodnie z którym sznurki ściągające znajdujące się w ubraniach dla dzieci starszych i młodzieży w obszarze głowy i szyi nie powinny mieć swobodnych końców.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 3 z 1 grudnia 2017 r. - k. 15-16 akt kontroli Świętokrzyskiego WIIH.

W związku z ustaleniami inspektorów reprezentujących Świętokrzyskiego WIIH, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, pismem z 1 marca 2018 r. Prezes UOKiK powiadomił stronę postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzy dziewczęcej z kapturem ROSAN-TEX.

Następnie, postanowieniem z 9 marca 2018 r., wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez bluzę dziewczęcą z kapturem ROSAN-TEX. Jednocześnie Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przedstawienie listy dystrybutorów bluzy ze wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich oraz uwzględniającej jednostkową cenę sprzedaży produktów, a także przekazanie informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez bluzę, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 1 marca 2018 r. - k. 52-53 akt postępowania Prezesa UOKiK; postanowienie Prezesa UOKiK z 9 marca 2018 r. - k. 54-59 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 20 marca 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że w okresie od 11 sierpnia 2017 r. do 20 grudnia 2017 r. wyprodukowała 665 sztuk bluz z kapturem, różniących się napisami i wzorami, np. „ROCK” lub „VOQE”. Strona postępowania przedstawiła listę dystrybutorów bluz i przekazała kserokopie pisma wysłanego do kontrahentów, potwierdzeń nadania tego pisma, protokołu zniszczenia bluz i ważenia powstałych odpadów, fakturę VAT dotyczącą utylizacji 19 bluz, zdjęcia zniszczonych bluz, faktury korygujące i oświadczenia kontrahentów o nieposiadaniu bluz na stanie magazynowym.

Dowód: pismo strony postępowania z 20 marca 2018 r. wraz z załącznikami - k. 60-93 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Wobec ustalenia, że strona postępowania wprowadzała na rynek różne modele bluz z kapturem „ROSAN-TEX” (zwanych dalej łącznie „bluzami” lub „bluzami z kapturem „ROSAN-TEX”), różniących się napisami i wzorem, zakwestionowania bezpieczeństwa wszystkich tych modeli ze względu na zastosowanie sznurków ściągających w tunelach kapturów oraz wobec faktu, że strona postępowania traktowała wszystkie te bluzy jako jeden produkt i podjęła działania wobec wszystkich modeli (we wszystkich trzech postępowaniach strona wskazała, że wysłała do dystrybutorów pismo z 19 lutego 2018 r., informujące o zagrożeniach stwarzanych przez wyprodukowane przez stronę postępowania bluzy z uwagi na zastosowanie sznurka ściągającego w kapturze i zawierającego prośbę o zwrot takich bluz, bez ograniczenia się do konkretnego modelu czy wzoru), postanowieniem z 20 kwietnia 2018 r. na podstawie art. 62 Kodeksu postępowania administracyjnego Prezes UOKiK połączył sprawy o sygnaturach DNR-720-87/17/18(AK/AF), DNR-720-128/17/18(BZ) oraz DNR-720-132/17/18(DP), w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz prowadzenia ich łącznie pod wspólną sygnaturą: DNR-720-132/17/18(DP).

Dowód: postanowienie z 20 kwietnia 2018 r. - k. 94 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 30 kwietnia 2018 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że wszystkie przekazane wraz z pismem z 20 marca 2018 r. kserokopie dokumentów nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem, w związku z czym nie mogą stanowić dowodów w postępowaniu administracyjnym, zgodnie z art. 22a ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W związku z powyższym, organ nadzoru poprosił o przekazanie poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii ww. dokumentów lub ich oryginałów. Ponadto, mając na względzie, że w piśmie z 20 marca 2018 r. strona postępowania wskazała, że bluzy zostały sprzedane 59 przedsiębiorcom, a jednocześnie przekazała dowody nadania pisma informującego o zagrożeniu stwarzanym przez bluzy do 39 przedsiębiorców, faktury korygujące dotyczące bluz odebranych od czterech przedsiębiorców oraz oświadczenia o nieposiadaniu bluzy na stanie złożone przez dwóch przedsiębiorców, Prezes UOKiK poprosił o przekazanie brakujących dowodów nadania, a także oświadczeń o nieposiadaniu bluzy na stanie magazynowym złożonych przez pozostałych 53 dystrybutorów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 30 kwietnia 2018 r. - k. 95-96 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 14 maja 2018 r. strona postępowania ponownie przekazała listę dystrybutorów bluz, zwracając uwagę, że część przedsiębiorców się na niej powtarza. Strona postępowania oświadczyła, że sprzedawała bluzy przedsiębiorcom na terenie całej Polski i nie jest w stanie zmusić ich wszystkich do przekazania oświadczeń o nieposiadaniu bluz, a ponadto uważa, że jeśli kontrahent został poproszony o zwrot bluz i nie odpowiedział, to jest to jednoznaczne z tym, że dany przedsiębiorca nie posiada na stanie magazynowym bluz wyprodukowanych przez stronę postępowania. Jednocześnie strona postępowania przekazała poświadczony za zgodność z oryginałami kserokopie dokumentów, których niepoświadczony kserokopie przekazała wraz z pismem z 20 marca 2018 r. oraz fakturę VAT nr 225/2017 z 21 sierpnia 2017 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 14 maja 2018 r. wraz z załącznikami - k. 97-132 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 czerwca 2018 r. Prezes UOKiK poprosił stronę postępowania o podjęcie działań mających na celu skontaktowanie się z dystrybutorami w celu uzyskania od nich oświadczeń o liczbie posiadanych bluz lub ich nieposiadaniu i przekazanie uzyskanych oświadczeń organowi nadzoru.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 5 czerwca 2018 r. - k. 132-133 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 15 czerwca 2018 r. strona postępowania przekazała kolejne oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu bluz.

Dowód: pismo strony postępowania z 15 czerwca 2018 r. wraz z załącznikami - k. 134-138 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 22 czerwca 2018 r. Prezes UOKiK wskazał, że pismo strony postępowania z 19 lutego 2018 r., rozesłane do dystrybutorów bluzy, nie zawierało wyraźnej prośby o złożenie oświadczenia o posiadanej liczbie bluz lub o nieposiadaniu bluzy na stanie magazynowym ani w ofercie handlowej, w związku z czym niektórzy z dystrybutorów mogli błędnie uznać, że w przypadku braku posiadania bluz nie ma konieczności składania oświadczenia. W związku z powyższym, Prezes UOKiK poprosił stronę postępowania o ponowne skontaktowanie się z

przedsiębiorcami, którzy nie złożyli oświadczeń i wyjaśnienie konieczności złożenia oświadczenia również w przypadku nieposiadania bluz na stanie magazynowym, a po uzyskaniu od nich przedmiotowych oświadczeń – niezwłoczne przekazanie Prezesowi UOKiK.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 22 czerwca 2018 r. - k. 139-140 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 10 lipca 2018 r. strona postępowania przekazała wzór pisma z 6 lipca 2018 r. rozesłanego do dystrybutorów oraz potwierdzenia nadania przedmiotowego pisma do kontrahentów.

Dowód: pismo strony postępowania z 10 lipca 2018 r. wraz z załącznikami - k. 143-162 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 10 sierpnia 2018 r. strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów bluzy o nieposiadaniu produktów na stanie magazynowym.

Dowód: pismo strony postępowania z 10 sierpnia 2018 r. wraz z załącznikami - k. 163-173 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 21 sierpnia 2018 r. strona postępowania przekazała oświadczenie dystrybutora bluzy o nieposiadaniu produktów na stanie magazynowym oraz zwróconą przez Poczta przesyłkę nadaną do innego dystrybutora.

Dowód: pismo strony postępowania z 21 sierpnia 2018 r. wraz z załącznikami - k. 174-177 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismami z 6 września 2018 r., 20 września 2018 r. i 3 października 2018 r. strona postępowania przekazała kolejne oświadczenia dystrybutorów bluzy o nieposiadaniu produktów na stanie magazynowym.

Dowód: pismo strony postępowania z 6 września 2018 r. wraz z załącznikami - k. 181-184 akt postępowania Prezesa UOKiK; pismo strony postępowania z 20 września 2018 r. wraz z załącznikiem - k. 185-186 akt postępowania Prezesa

UOKiK; pismo strony postępowania z 3 października 2018 r. wraz z załącznikami - k. 188-193 akt postępowania Prezesa UOKiK;

Pismem z 10 października 2018 r. organ nadzoru poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: Pismo Prezesa UOKiK z 10 października 2018 r. - k. 194 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 12 października 2018 r. strona postępowania przekazała kolejne oświadczenia dystrybutorów bluzy o nieposiadaniu produktów na stanie magazynowym.

Dowód: pismo strony postępowania z 12 października 2018 r. wraz z załącznikami - k. 196-202 akt postępowania Prezesa UOKiK

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw i nie wniosła o umożliwienie jej zapoznania się z aktami sprawy.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Bluzy z kapturem ROSAN-TEX zostały wprowadzone na polski rynek przez przedsiębiorcę Grzegorza Sochackiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ZAKŁAD KRAWIECKI „ROSAN-TEX” Grzegorz Sochacki w Rosanowie, który jest ich producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Do produktów załączono etykiety, na których wskazano firmę i adres prowadzenia działalności gospodarczej

przez ww. przedsiębiorcę. Ponadto, w toku postępowania jego strona potwierdziła, że wyprodukowała bluzy.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 2 z 30 października 2017 r. - k. 15-16 akt kontroli Warmińsko-Mazurskiego WIIH; pismo strony postępowania z 19 stycznia 2018 r. wraz z załącznikami – 17-25 akt postępowania Prezesa UOKiK; sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 2 z 10 listopada 2017 r. - k. 31-32 akt kontroli Podlaskiego WIIH; sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 3 z 1 grudnia 2017 r. - k. 15-16 akt kontroli Świętokrzyskiego WIIH; pismo strony postępowania z 20 marca 2018 r. wraz z załącznikami - k. 60-93 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Jako że norma PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny ogólnego bezpieczeństwa bluz z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż bluza może stwarzać zagrożenie dla użytkowników ze względu na

występowanie w kapturach bluz sznurków ściągających, nieprzymocowanych do ubioru i posiadających swobodne końce, co jest niezgodne z:

- pkt 3.2.1 normy (w przypadku bluz przeznaczonych dla małych dzieci w rozumieniu pkt 2. 1 normy), zgodnie z którym ubrania przeznaczone dla małych dzieci nie powinny być projektowane, produkowane ani dostarczane ze sznurkami ściągającymi, sznurkami funkcyjnymi lub dekoracyjnymi przy kapturze i na elementach osłaniających szyję;
- pkt 3.3.1 normy (w przypadku bluz przeznaczonych dla starszych dzieci i młodzieży w rozumieniu pkt 2. 2 normy), zgodnie z którymi sznurki ściągające nie powinny mieć swobodnych końców.

Ponadto, inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego WIIH stwierdzili, że w bluzach odnalezionych przez nich w toku kontroli występowały pętle dekoracyjne odstające od powierzchni ubioru o obwodzie 18 cm, co jest niezgodne z pkt 3.1.4 normy, stosownie do którego pętle stałe nie powinny mieć obwodu większego niż 7,5 cm.

Powyższe nieprawidłowości mogą w określonych warunkach powodować zagrożenie dla zdrowia lub życia dziecka. Podczas typowego zachowania i aktywności użytkowników np. w czasie zabawy ruchowej na placu zabaw, wchodzenia na drzewo lub jazdy rowerem, może nastąpić zahaczenie lub owinięcie sznurka o wystające elementy, albo podczas wysiadania z autobusu może dojść do zaczepienia sznurka o drzwi i szarpnięcia go przez odjeżdżający pojazd, lub też w trakcie zawiązywania sznurka przez dziecko może powstać supeł i stabilna, silnie zawiązana pętla wokół szyi, co może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków prowadzących do groźnych obrażeń ciała użytkowników, w tym uduszenia lub podduszenia.

Dowód: Ocena ryzyka i karta szacowania ryzyka - k. 21-24 akt kontroli Warmińsko-Mazurskiego WIIH; Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 2 z 30 października 2017 r. - k. 15-16 akt kontroli Warmińsko-Mazurskiego WIIH; Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 2 z 10 listopada 2017 r. - k. 31-32 akt kontroli Podlaskiego WIIH; Karta szacowania ryzyka – k. 17-18 akt kontroli Podlaskiego WIIH; Opis oszacowanie ryzyka – k. 45-47 akt kontroli Świętokrzyskiego WIIH; Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 3 z 1 grudnia 2017 r. - k. 15-16 akt kontroli Świętokrzyskiego WIIH.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym stwarza

zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Na podstawie wyjaśnień strony postępowania, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania w okresie od 11 sierpnia 2017 r. do 20 grudnia 2017 r. wprowadziła na rynek 665 sztuk bluz, sprzedając je innym przedsiębiorcom. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania wycofała z rynku i zniszczyła odebrane od dystrybutorów bluzy w liczbie 19 sztuk, na dowód czego przedstawiła fakturę za usługę utylizacji. Strona postępowania uzyskała od prawie wszystkich dystrybutorów bluzy oświadczenia o nieposiadaniu produktów na stanie magazynowym.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane bluzy, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż bluzy nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca Grzegorz Sochacki, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą ZAKŁAD KRAWIECKI „ROSAN-TEX” Grzegorz Sochacki w Rosanowie, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy. Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że bluzy wprowadzone przez stronę postępowania na rynek są produktami przeznaczonymi dla dzieci, a więc grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – podlega szczególnej ochronie. Ponadto, strona postępowania wprowadziła na rynek polski znaczną ilość produktów, a na skutek działań naprawczych podjętych przez stronę postępowania zutilizowano zaledwie ok. 2,9% stwarzających zagrożenie produktów. Na niekorzyść strony postępowania przemawia również fakt, że działalność związana z niebezpiecznym produktem jest głównym przedmiotem prowadzonej przez nią działalności gospodarczej.

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał brak skarg lub reklamacji związanych z zakwestionowanym produktem, krótkotrwały okres naruszenia oraz fakt, że wobec strony postępowania nie było wcześniej prowadzone postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz podjęcie przez stronę postępowania współpracy z organem nadzoru – przedłożyła bowiem dowody potwierdzające, iż zagrożenia stwarzane przez produkty wycofane z rynku zostały wyeliminowane.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocnicze przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów

będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na zestawieniu sprzedaży przedstawionym przez stronę postępowania, z którego wynikało, że produkty były oferowane po cenach od 25 zł do 35 zł netto (z pominięciem jednorazowego przypadku sprzedaży 12 sztuk po cenie 20 zł netto). W związku z powyższym, organ nadzoru przyjął, że średnia cena sprzedaży bluzy wyniosła 30 zł i w konsekwencji uznał, że osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 646 sztuk produktów (mając na względzie, że strona postępowania zutylizowała 19 sztuk) stanowiła 19380 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 2 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny – represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Prezes UOKiK nie znalazł jednak podstaw do zastosowania ww. przepisu. W ocenie organ nadzoru nie można w niniejszej sprawie mówić o znikomej wadze naruszenia prawa. Jak wynika z Komentarza do Kodeksu postępowania administracyjnego pod red. (...) (Legalis), naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie ze sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc.

Tymczasem, bluza była przeznaczona dla kategorii konsumentów podlegających szczególnej ochronie, tj. dla dzieci, a na rynek została wprowadzona znaczna ilość produktów, z czego większość bluz (tj. 646 sztuk) może pozostawać w dalszym ciągu u konsumentów.

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Prezes UOKiK wszechstronnie rozważył wszystkie okoliczności sprawy i uznał, że w tym przypadku nałożenie kary jest niezbędne. Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK nie dopatrył się w niniejszej sprawie przesłanek do zastosowania odstąpienia i poprzestania na pouczeniu.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149, 650, 1544 i 1629), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu

w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 4) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
  - 5) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat

sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149, 650, 1544 i 1629), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymuje: